

Ex kapitola 33.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Vyjdi odtud, ty i lid, který jsi vyvedl ze země egyptské, do země, kterou jsem přísahně slíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi: Dám ji tvému potomstvu. [2] Pošlu před tebou svého posla a vypudím Kenaance, Emorejce, Chetejce, Perizejce, Chivejce i Jebúsejce. [3] Půjdete do země oplývající mlékem a medem. Já však nepůjdu uprostřed vás, abych vás cestou nevyhubil, neboť jste lid tvrdošjný." [4] Když lid uslyšel tuto zlou zprávu, začali truchlit a nikdo na sebe nevezal žádnou ozdobu. [5] Potom řekl Hospodin Mojžíšovi: "Řekni Izraelcům: Jste tvrdošjný lid. Kdybych šel jediný okamžik uprostřed vás, musel bych vás vyhladit. Nyní však ze sebe složte své ozdoby, ať vím, jak mám s vámi naložit." [6] Od hory Chorébu se tedy Izraelci zbavili všech ozdob. [7] Mojžíš vzal stan a postavil si jej venku za táborem opodál tábora a nazval jej stanem setkávání. Když někdo hledal Hospodina, vycházel ke stanu setkávání, který byl venku za táborem. [8] A když Mojžíš vycházel ke stanu, všechen lid povstával; zůstali stát, každý u vchodu do svého stanu, a hleděli za Mojžíšem, dokud nevešel do stanu. [9] Kdykoli Mojžíš vcházel do stanu, sestupoval oblakový sloup a stál u vchodu do stanu. A Hospodin rozmlouval s Mojžíšem. [10] Všechen lid viděl oblakový sloup, stojící u vchodu do stanu; tu všechen lid povstával a klaněli se, každý u vchodu do svého stanu. [11] A Hospodin mluvil s Mojžíšem tváří v tvář, jako když někdo mluví se svým přítelem. Potom se Mojžíš vracel do tábora. Ale mládenec Jozue, syn Núnův, který mu přísluhoval, se ze stanu nevzdalovat. [12] Mojžíš řekl Hospodinu: "Hleď, ty mi říkáš: Vyveď tento lid. Ale nesdělil jsi mi, koho chceš se mnou poslat, ačkoli jsi řekl: 'Já tě znám jménem, našel jsi u mne milost.' [13] Jestliže jsem tedy nyní u tebe našel milost, dej mi poznat svou cestu, abych poznal tebe a našel u tebe milost; pohled' vždyť tento pronárod je tvůj lid." [14] Odvětil: "Já sám půjdu s vámi a dám vám odpočinutí." [15] Mojžíš mu řekl: "Kdyby s námi neměla být tvá přítomnost, pak nás odtud nevyváděj! [16] Podle čeho jiného by se poznalo, že jsem u tebe našel milost já i tvůj lid, ne-li podle toho, že s námi půjdeš; tím budeme odlišeni, já i tvůj lid, od každého lidu na tvé zemi." [17] Hospodin Mojžíšovi odvětil: "Učiním i tuto věc, o které mluvíš, protože jsi u mne našel milost a já tě znám jménem." [18] I řekl: "Dovol mi spatřit tvou slávu!" [19] Hospodin odpověděl: "Všechna má dobrota přejde před tebou a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smiluj se však, nad kým se smiluji, a slituj se, nad kým se slituji." [20] Dále pravil: "Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu." [21] Hospodin pravil: "Hle, u mne je místo; postav se na skálu. [22] Až tudy půjde moje sláva, postavím tě do skalní rozsedliny a zakryji tě svou dlaní, odkud nepřejdu. [23] Až dlaň odtáhnu, spatříš mě zezadu, ale mou tvář nespattí nikdo."